

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 czerwca 2020 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi:

1. zasądził od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki S. D. kwotę 5.010 wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4.641 zł od dnia 15 lipca 2019 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 369 zł od dnia 14 października 2019 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,
2. zarządził zwrot ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego kwoty 400 zł tytułem zaliczki uiszczonej w dniu 9 stycznia 2020 r.,
3. nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 505,28 zł tytułem tymczasowo poniesionych kosztów procesu.

Powyższy wyrok zaskarżył w części pozwany, tj.:

- a) w zakresie punktu 1 wyroku – co do kwoty 369 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 października 2019 r. do dnia zapłaty;
- b) w zakresie punktu 3 – w całości.

Skarżący zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wadliwą ocenę materiału dowodowego, co skutkowało ogólną błędną oceną dowodów i pominięciem okoliczności mających istotne znaczenie lub nienadaniem im odpowiedniej wagi, w szczególności poprzez pominięcie okoliczności, że powódka zawodowo zajmuje się szacowaniem roszczeń odszkodowawczych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, co winno przemawiać za uznaniem, że zlecenie wykonania kalkulacji naprawy podmiotowi trzeciemu było wydatkiem niecelowym, pomimo że uprawnienie takie przysługiwało poszkodowanemu;
2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 361 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 471 k.c. i art. 354 § 1 i 2 k.c. i art. 826 §1 k.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie w stanie faktycznym sprawy, a w konsekwencji uznanie, że koszt prywatnej wyceny rzeczoznawcy obejmującej kosztorys naprawy jest uzasadnionym wydatkiem pozostającym w związku ze szkodą, podczas gdy na podstawie zgromadzonego materiału faktycznego i dowodowego w niniejszej sprawie poniesienie kosztu prywatnej ekspertyzy nie sposób uznać za normalne następstwo wypadku, w wyniku którego powstała szkoda, ani za koszty niezbędne do dochodzenia wiarytelności przez poszkodowanego, a ponadto jest profesjonalnym podmiotem handlującym wiarytelnościami i dochodzącym ich przed sądem.

W związku z tym skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania za I Instancję, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Sąd I instancji prawidłowo oraz dokładnie przeprowadził postępowanie dowodowe i orzekł na podstawie wszystkich zaoferowanych przez strony dowodów, dokonując trafnej ich oceny. Ocena wiarygodności i mocy dowodów została przeprowadzona w granicach przysługującej Sądowi I instancji z mocy art. 233 § 1 k.p.c. swobody osądu. Wbrew

stawianym zarzutom Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia powołanych w apelacji przepisów prawa materialnego i poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, na podstawie których wyciągnął właściwe wnioski, dające podstawę do uwzględnienia żądania pozwu. Ustalenia te i oceny Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

W niniejszej sprawie spór sprowadza się jedynie do kwestii związanych z kosztami poniesionymi przez powódkę z tytułu sporządzonej przed wszczęciem postępowania sądowego prywatnej ekspertyzy. Trafnie Sąd Rejonowy uznał, iż powódka mogła skutecznie domagać się zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy obrazującej uszkodzenia i koszty naprawy pojazdu.

Sąd Okręgowy podziela pogląd, że dokonana przed wszczęciem postępowania sądowego ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania. W takim wypadku, koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu (zob. m.in. wyrok z dnia 2 września 1975 R I CR 505/75, LEX nr 774). W nowszym orzecznictwie przyjmuje się, że do zakresu szkody oraz należnego powodowi od ubezpieczyciela odszkodowania należą koszty ekspertyzy co do rozmiaru szkody poniesione przez poszkodowanego jedynie w postępowaniu przedsądowym. Ocena, czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego przed wszczęciem procesu są objęte odszkodowaniem dokonywana jest przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy. W szczególności uzależnia się ją od tego, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a zdarzeniem oraz czy poniesienie kosztów było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody (uchwała Sądu Najwyższego z 18 maja 2004 r., III CZP 24/04, lex 106617). W wyroku z 2 września 1975 r. Sąd Najwyższy podał, iż dokonana przed wszczęciem postępowania sądowego i poza zabezpieczeniem dowodów ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania. W takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu (I CR 505/75, lex 7747).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że poniesione przez powódkę koszty sporządzenia prywatnej ekspertyzy wbrew stanowisku strony apelującej były w sprawie konieczne oraz pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę, wobec czego uznać należało, że wchodziły one w zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Konieczność wykazania nieprawidłowości wyliczeń pozwanego oraz charakter szkody, wymagający dla ustalenia jej zakresu i wysokości wiedzy specjalistycznej czyniły celowym i uzasadnionym odwołanie się przez powoda do wiedzy fachowej eksperta jeszcze przed wszczęciem procesu. Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji, wedle którego wydatek poniesiony przez powódkę tytułem sporządzenia prywatnej ekspertyzy był celowy z punktu widzenia dochodzenia przez powódkę swoich praw, albowiem pozwolił jej na weryfikację przedstawionej przez ubezpieczyciela wyceny, która jak się okazało była znacznie zaniżona. Ponadto kwota dochodzona przez powódkę z tytułu porządzenia ekspertyzy została udowodniona fakturą, nie jest wygórowana i nie odbiega od kwot pobieranych za podobne usługi przez innych działających na rynku rzeczoznawców. Tym samym nie jest trafny zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 361 § 1 i 2 k.c. Z zasady pełnego odszkodowania ustalonej w art. 361 § 2 k.c. wynika, iż w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Wskazać przy tym należy, że normalny związek może wykraczać poza konsekwencje bezpośrednie i umożliwia zaliczenie do zwykłych następstw zdarzenia szkodzącego także uszczerbek majątkowy wynikły z wydatków wymuszonych na poszkodowanym przez wystąpienie tego zdarzenia (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, Lex 1011468). Tożsame stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale składu Siedmiu Sędziów z dnia 13 marca 2012 r. III CZP 75/11 (LEX nr 1119650), zwracając uwagę, iż normalny związek może wykraczać poza konsekwencje bezpośrednie i umożliwia zaliczenie do zwykłych następstw zdarzenia wywołującego szkodę również uszczerbek majątkowy wynikły z wydatków wymuszonych na poszkodowanym przez wystąpienie tego zdarzenia.

Powyższe implikuje konstatację, iż koszt sporządzenia ekspertyzy pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą doznaną przez powódkę w dniu 31 maja 2019 r. Bezsprzeczny jest fakt, iż w toku postępowania likwidacyjnego doszło do zaniżenia wartości szkody poniesionej przez powódkę, co spowodowało konieczność zweryfikowania

stanowiska strony pozwanej poprzez wykonanie i opłacenie prywatnej opinii, która w okolicznościach sprawy stała się normalnym następstwem zdarzenia, wywołującego szkodę.

Okoliczność wskazana przez skarżącego w apelacji, że powódka jest profesjonalnym podmiotem handlującym wierzytelnościami i dochodzącym ich przed sądem, jest nową okolicznością podniesioną dopiero w apelacji, w żaden sposób nieudowodnioną, a nadto nie mającą żadnego wpływu na wydane rozstrzygnięcie, bowiem obrót wierzytelnościami, nie oznacza posiadania wiedzy specjalistycznej z zakresu techniki samochodowej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.